

Prospeje multikulturalizmus Slovensku? Alebo: Francúzsko bez ružových okuliarov Michala Havrana

Mikuláš Hučko

9. júna 2021 ✚ Spoločnosť ✚ Multikulturalizmus

Keď v roku 2010, teda päť rokov pred vypuknutím migračnej krízy, nemecká premiérka Angela Merkelová vyhlásila, že multikulturalizmus zlyhal, pretože spravidla nemôžu vedľa seba šťastne spolunažívať osoby z rôznych kultúr, vzbudilo to rozruch medzi odporcami i zástancami multi-kulti. Znepokojení boli predovšetkým tí, ktorí snívali o utopickom svete, v ktorom všetky kultúry sú si absolútne rovné a žijú vo vzájomnej harmónii.



Na fotografii Michal Havran

zdroj: TASR

Pri znepokojení však nezostali a začali argumentovať. U nás napríklad publicista Michal Havran.

Michal Havran je biely, heterosexuálny muž. O bielych heterosexuálnych mužoch hovorí, že nemajú žiadne zábrany. Michal Havran nemá žiadne zábrany...

Merkelovej výrok vysvetlil jednoducho tak, že ako východná Nemka pochádza z vysoko uzatvoreného prostredia (bývalé východné Nemecko – NDR), čo vysvetľuje, prečo svojím myslením zaostáva a má iné uvažovanie, ako majú mnohí západonemeckí politici. (Nepochybujem, že v roku 2015 svoj názor na ňu zmenil, to ale teraz nie je dôležité.)

Havranova prvá dogma: „Byť proti miešaniu kultúr je prejavom kultúrnej zaostalosti.“

Havran hneď na začiatku stretnutia nazvaného *Prospeje multikulturalizmus Slovensku?* vyhlásil, že diskusia na Slovensku nemôže byť autentická. Prečo? „Pretože Slovensko ako pomerne uzatvorená spoločnosť (...) nemá žiadnu priamu skúsenosť s masívnou kultúrnou prítomnosťou iného celku. Myslím tým teraz na **ľudí pochádzajúcich z inej ako kresťanskej kultúrnej identity**.“

Havranova druhá dogma: „Diskusia na Slovensku o multikulturalizme „je neautentická“, pretože nevyplýva z nášho prežívania skutočne autentickkej multikultúrnej spoločnosti alebo akejkolvek formy spolunažívania s kultúrne inými cudzincami.“

Pripusťme, že má pravdu... Riešenie? Pozrime sa, ako tri ženy, ktoré sa 29. októbra 2020 išli pomodliť do katedrály Notre Dame v Nice, „autenticky prežili multikultúrnu spoločnosť“. Nuž tak, že ju neprežili. V ten deň Tunisian Brahim Aouissaoui, ktorý mesiac predtým „pricestoval“ v člne s migrantmi na ostrov Lampedusa, vykrikujúc „Allahu Akbar“ jednej z nich nožom **odrezal hlavu** a ďalšie dve osoby prebodol. Iba dva týždne predtým 18-ročný čečenský migrant Abdullah Anzorov **taktiež odrezal hlavu** stredoškolskému učiteľovi dejepisu Samuelovi Patymu v štvrti Ile de France. Ani tento učiteľ neprežil multikultúrnu spoločnosť.

Keď bola 28. mája 2021 uverejnená správa pod titulkom *Nedaleko francúzskeho Nantes dobodali policajtku, páchatel' je na úteku*, jeden čitateľ na to pohotovo reagoval otázkou: „Len mi tak napadlo, bol útočník katolík či protestant?“ Na odpoveď nemusel v napätí dlho čakať, pretože páchatela ešte v ten deň zastrelili. Bol to moslim údajne trpiaci na schizofréniu, ktorý sa vo väznici „radikalizoval“.

Štyria africkí imigranti v noci prepadli, zmlátili a okradli chorého 78-ročného Bernarda Tapieho aj s manželkou u nich doma.

Štyri osoby čečenského pôvodu, všetci narodení na ruskom Kaukaze, vo veku 16, 17 a 18 rokov, ktorí plánovali násilné akcie, boli zatknutí v stredu 26. mája v Štrasburgu.

Íránsky diplomat (!) odsúdený na 20 rokov väzenia za plánovanie bombového útoku vo Francúzsku.

Havranova tretia dogma: „Na Slovensku sa snažíme tento autentický živý problém nahradiť ideológiou, či inak povedané, na tento problém nevieme reagovať bez ideologických predsudkov (latentný antisemitizmus).“

Ako na tento problém „bez ideologických predsudkov“ reaguje pán publicista?

Chváli sa, že sám trinásť rokov žil v ulici medzi mešitou a synagógou a „nemá z toho vyrážky“. Aké duchaplné! Počul niečo o skúsenostiach Francúzov, ktorí (ešte) navštevujú synagógy? Ani oni „nemajú vyrážky“?

Ani 66-ročná ortodoxná židovka a lekárka Sarah Sarah Halimiová zrejme vyrážky nemala. Napriek tomu ju 4. apríla 2017 imigrant z Mali najprv mučil a potom kričiac „Allahu Akbar“, ju vyhodil z okna na treťom poschodí. Rozsudok súdu verejnosť šokoval. Páchatela súd totiž oslobodil, pretože fajčil marihuanu a preto mal zníženú rozlišovaciu schopnosť. To vzbudilo veľké protesty na celkom svete.

Necelý rok po smrti Sarah Halimiovej bola 23. marca 2018 v Paríži zavraždená 80-ročná Židovka, Mireille Knollová. Vrah Yacine Mihoub ju zabil kričiac „Allahu Akbar“ preto, lebo „Židia majú prachy“.

Keď v roku 2018 vyše tristo osobností francúzskeho verejného života podpísalo manifest proti „novému antisemitizmu“, podnecovanému podľa nich „islamistickou radikalizáciou“, uvádzali, že „**francúzski Židia sú 25-krát častejšie prepadávaní ako ich moslimskí spoluobčania.**“ Pre francúzskych Židov je posolstvo jasné: liberálny štát ich nechráni, môžu sa spoliehať len sami na seba a preto sa vo veľkom sťahujú do Izraela. A nie preto, aby nedostali vyrážky.

Áno, je pravda, že Michal Havran žijúci vo svojom imaginárnom svete by sa im mohol požalovať, že aj na Slovensku je to veľmi zlé, lebo „ultrakatolíci“ chcú zrušiť sekulárnu ústavu a zaviesť režim podobný Iránu. Pochybujem, žeby ich to potešilo.

Francúzsko sa nachádza v dlhotrvajúcom konflikte s radikálnymi moslimami, pričom moslimská populácia tu tvorí už takmer 10 % obyvateľstva a v uliciach francúzskych miest vyčíňa a útočí veľké množstvo radikálov. Francúzska polícia už nie je schopná im čeliť najmä preto, že sama je terčom útokov.

Celé Francúzsko koncom apríla šokoval prípad neozbrojenej policajtky Stephanie Monfermeovej, matky dvoch detí, zabitej nožom v hale policajnej stanice Rambouillet pri Paríži 36-ročným útočníkom, ktorý počas vražedného besnenia neustále kričal „Allahu Akbar“.

Začiatkom mája bol v centre Avignonu zastrelený Eric Masson, 36-ročný policajt, otec dvoch malých detí, počas protidrogovej operácie, keď prísťahovalec spustil paľbu na mužov zákona.

11. mája v Bordeaux sa žena vrhla na policajta s nožom kričiac „Allahu Akbar“. Atď., atď.

Nech to znie akokoľvek neuveriteľne, terčom nového islamského obyvateľstva Francúzska sa stala – polícia. Prípad Mickaëla Harpona – radikalizovaného policajta, ktorý nožom pobodal svojich kolegov v mene Alaha – bol prvým príznakom metastázy. Do policajtov takmer bežne hádžu Molotovove koktaily. Už nie iba v niektorých štvrtiach, ale po celej krajine. Francúzska polícia je rukojemníkom bezprecedentnej klímy, v ktorej sa cíti nielen bezmocná, ale aj ako obeť. Útoky proti policajnej stanici vôbec nie sú výnimočné. Napríklad pyrotechnikou proti policajnej stanici 12 km od Paríža:

alebo útoky na policajné vozidlá v *no-go* štvrtiach obývaných prísťahovalcami:

Podľa Simona Babreho, šéfa DRCPN (Riaditeľstva zdrojov a kompetencií národnej polície) bolo za posledný rok zabitých sedem policajtov a 5 500 bolo zranených, z čoho 4800 (slovom: **štyritisíc osemsto!**) v dôsledku agresie!

Michal Havran: „Ja to hovorím aj teraz ako človek ktorý **mal to šťastie, že trinásť rokov v multikultúrnej spoločnosti (vo Francúzsku) žil**, naďalej v nej prednášam, mám tam priateľov...“

Aké šťastie majú Francúzi, ktorí v multikultúrnej spoločnosti žijú po celý život? Ako o multikulturalizme „diskutujú“ napríklad francúzski generáli na dôchodku spolu s tisícami dôstojníkov a vojakov v činnnej službe?

Títo zverejnili otvorený list, v ktorom varujú prezidenta Emmanuela Macrona, že vďaka jeho ustupovaniu islamizmu ide Francúzsku doslova o „prežitie“. Podľa prieskumov **s ich názormi súhlasia až tri štvrtiny Francúzov.**

„Nebezpečenstiev stále pribúda, násilie rastie zo dňa na deň. **Kto by bol pred desiatimi rokmi predvídal, že jedného dňa bude učiteľovi odťatá hlava pred jeho školou...?** Tí, ktorí vedú našu krajinu, musia nájsť odvahu na odstránenie týchto nebezpečenstiev, stačí dôsledne uplatňovať už existujúce zákony. Drvivá väčšina našich spoluobčanov má plné zuby vášho váhania a vinného mlčania. Ako povedal kardinál Mercier, niekdajší prímas Belgicka: **„Keď je všade opatrnosť, odvaha nie je nikde...Zajtra môže občianska vojna ukončiť tento rastúci chaos a mŕtvi, za ktorých budete zodpovední, sa budú počítať na tisíce.“**

Vďaka nekontrolovanej imigrácii sa z Paríža stal sud s pušným prachom. Nepokoje z roku 2005 a atentáty v roku 2015 boli predohrou k tomu, čo sa dialo za posledných šesť rokov a ktoré **z Francúzska urobilo hlavné mesto západného terorizmu.**

Podľa autora listu v *rozhovore*: „Viac ako občianska vojna v presnom slova zmysle nám **hrozí vojna medzi dvoma kultúrami**, vojna medzi dvoma odlišnými populáciami. Obavy sa zďaleka netýkajú iba agresívnych činov, vražd a znásilnení, ale aj každodennej trestnej činnosti. Je to aj zničené auto, krádež elektrického skútra, poškodená schránka, sú to ľudia bývajúci v bytovkách, ktorí „musia mlčať“, pretože na chodbách a na parkoviskách, pod nosom a pred očami miestnych obyvateľov pôsobia gangy obchodníkov s drogami, ktoré terorizujú týchto obyvateľov. (...) Toto je skutočná časovaná bomba, ktorá môže kedykoľvek vybuchnúť.“

Netrpia ideologickým myslením skôr utopisti, v tomto prípade multikulturalisti a konkrétne Michal Havran, ktorí presadzujú svoje absurdné predstavy bez ohľadu na realitu, ktorú doslova ignorujú? V jeho fantázii strašia najmä „ultrakatolíci“.

Ignoruje historický fakt, ktorý potvrdzuje aj zdravý sedliacky rozum, že nijaký národ nemôže dlho trvať, ak ho sužujú veľké kultúrne rozdiely a jeho predstavitelia nedokážu alebo nechcú zachovávať súbor spoločných hodnôt a presvedčení.

Je na tom niečo nepochopiteľné?

Je to síce politicky hrozne nekorektné, ale islam v Európe predstavuje obrovský problém, ktorý sa zo dňa na deň zhoršuje. Keby všetci moslimovia prichádzajúci na Západ ochotne prijali a osvojili si naše základné hodnoty a presvedčenia, Francúzi by nemali problém. Bezpochyby sa o to niektorí aj snažia, ale väčšina to nerobí a riadi sa islamským právom nazývaným *šaría*. Táto je totálne **nekompatibilná s európskou civilizáciou**. Avšak pre pokrokárov, ako je Michal Havran, tvrdiť, že európska civilizácia je lepšia než islamská, rovná sa fašizmus. Neveríte? Presvedčte sa napríklad v nasledujúcom videu. Hierarchizácia kultúr je podľa Havrana jednoducho fašizmus. Takže sme fašisti.

Určite je fašistkou aj starostka 7. mestského obvodu Paríža, ktorá *súhlasí* s vojakmi varujúcimi pred „radikálnym islamom“. „To, čo je napísané v tomto liste, je realita,“ povedala pre rádio *France Info*. „Keď je krajina sužovaná mestskými gerilovými vojnami, keď vo vzduchu ustavične visí teroristická hrozba, ... nemôžeme povedať, že sa krajine darí.“

Michal Havran by ju „onálepkoval“ jedna radosť. A poučil by ju, že nech je rada, že má iba také problémy, pretože Slovensko zažíva – ó hrôza – inváziu „ultrakatolíkov“ do politiky, ktorí si kladú za cieľ zavedenie teokracie, čiže po našom „čiernej totality“. A keby len to! Okrem *ultraskatolikos* sú hrozbou aj letničiarske hnutia, ktoré prenikajú do slovenskej, ale i svetovej politiky.

Aj policajné zbory adresovali prezidentovi Macronovi rozhorčený list žiadajúc ho, aby o násilí prestal hovoriť a konal. „*Nastavené pravidlá nám nedovolia účinne sa brániť proti násiliu, polícia je stále terčom kritiky médií, kolaps súdnictva ničí našu vyšetrovaciu prácu... Francúzi už neveria v spravodlivosť...*“

Vyššie tisíc nelegálnych prisťahovalcov *je vedených* v registri nazvanom *Index prevencie radikalizácie teroristov (FSRPT)*, zoznam osôb vo Francúzsku, o ktorých sa predpokladá, že sú „nábožensky radikalizovaní“. (Koľko je asi medzi nimi ultrakatolíkov, ultrametodistov, ultrabaptistov či ultrabudhistov?)

Podľa *vyjadrenia* bývalého veľvyslanca Českej republiky a politológa Petra Druláka: „*Počet miest, kde francúzsky štát stráca kontrolu, kam sa policajti odvážia len v obrnených transportéroch, kde sú napádaní aj hasiči, kde je utrpenie byť učiteľom, kde sú ničené katolícke kostoly, stále pribúda. To všetko je tam na dennom poriadku.*“

Drulák, ktorý sa sám považuje za ľavicovo orientovaného, obvinil z kolapsu súčasného euro-atlantického priestoru práve **modernú ľavicu, ktorá propaguje agendu LGBT, gender, antirasizmu a migrácie.**

„*Takže, keď niekto v západnej Európe hovorí o tom, že migrácia nás obohacuje a že jej netreba klásť prekážky, považujem tento názor za jednu z hlavných hrozieb pre súčasnú spoločnosť,*“ povedal bývalý veľvyslanec.

Čo na to pán Michal Havran? Bude tvrdiť, že Peter Drulák je „trápnučký“ fašista?

Edouard de Lamaze, prezident parížskeho *Observatoire du Patrimoine Religieux* bije na poplach pred rýchlou eróziou francúzskeho kultúrneho dedičstva. „*Vo Francúzsku je každých 15 dní postavená jedna mešita,*“ *uviedol* nedávno, „*zatiaľ čo rovnakým tempom je jeden kostol zničený. Toto vytvára bod zlomu na území, s ktorým treba počítať.*“

Michala Havrana trápi čosi iné: Na Slovensku nie je mešita a nechápe, v čom je problém – keď sme tu mali mešitu za čias Márie Terézie, prečo ju nemáme teraz.

Kedže Francúzsko sa pomaly stáva najväčším moslimským štátom v Európe, Dalil Boubakeur, rektor Veľkej mešity v Paríži, na zjazde Únie islamských organizácií vo Francúzsku (UOIF) požadoval – zrejme úplne logicky –, aby sa počet mešít vo Francúzsku do dvoch rokov *zdvojnásobil*.

Narastajúci konflikt sa radikalizuje. V blízkosti islamských enkláv musia kňazi zo strachu pred moslimami kráčať s policajným sprievodom. Ba aj kardinál Robert Sarah musel počas sprievodu ísť s políciou pre hrozbu, ktorú predstavovala moslimská komunita. Dialógy, do ktorých sa investovalo toľko energie, asi nie sú všeliek, skôr uspávací prostriedok.

Michal Havran: „...a mám pocit, že na Slovensku sa o zlyhaní multikulturalizmu diskutuje viac ako v krajinách, kde majú skutočne milióny prisťahovalcov.“

Michal Havran sa hlboko mýli. Na Slovensku sa o zlyhaní multikulturalizmu zatiaľ diskutuje málo.

V mienkotvorných médiách určite. Keby bola diskusia naozaj otvorená, hneď by bolo väčšine Slovákov jasné, že politika multi-kulti skrachovala a mudrlanti by nikoho nepresvedčili. Prečo? Pretože je nemožné syntetizovať také rozdielne civilizácie. Človek nemôže byť civilizovaný dvoma rôznymi spôsobmi súčasne, nemôže byť kresťanom a moslimom. Ľavicová Európa vedome odmietla kresťanské korene v presvedčení, že náboženstvo je prekážkou integrácie rôznych kultúr. **Ak však nedôjde k návratu ku kresťanstvu a Európa nebude ochotná aktívne brániť svoju identitu, s islamom prehrá.**

Pomaly sa však rodí odpor a túžba po zmene a predovšetkým návrat k európskym koreňom Európy, ktoré budú založené buď na kresťanských hodnotách a európskej kultúre, alebo na liberálnych, **utopických ideológiách**, ktoré Európania až príliš dobre poznajú. Michal Havran, nech hovorí o sebe, čo chce, je jednoznačne na strane utópie, ktorá čoraz jasnejšie ukazuje svoju odvrátenú tvár. Sľubuje utopickú multikultúrnu spoločnosť tak, ako bolševici sľubovali spoločnosť beztriednu. Je to ideológia, ktorá zaslepuje a bráni vidieť realitu.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/prospeje-multikulturalizmus-slovensku-alebo-francuzsko-bez-ruzovych-okuliarov-michala-havrana/>